

**Index Baldi Pervsini. I. V. D. In prælectiones in totum
Codicem Iustinianum locupletissimus**

... In Primum Codicis Prælectiones / Annotarunt, Alexander Imol. Celsus,
Barbatias, Philippus Decius. Matthæus Antonianus Recensui

Baldus

Lugduni, M.D.LXI.

Inofficiosi dotibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96035](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96035)

quam non scriptum et respicit ergo illa littera fac-
tum ipsum relinquens. Et hoc sequetur
quod institutio vniuersalis redigetur ad particu-
lare relicta: et hoc si ista mulier recederet in testa-
ta. In contrarium videtur quod istud quod est reli-
ctum filie suppletur ipso iure per l. v. q. ad legiti-
mam. unde iuris fictione ista filia fingitur heres
instituta in legitima: vt l. scimus. §. de inoffi. test.
ergo ver. saltē tantum debet habere quantum est
in isto relicto facto filie suppleto per legē. non au-
tem quantum est in scriptura relicti pro hoc vide-
tur casus. §. de secun. nupt. l. quoniam paterite. in
ver. danda vel relinquenda. vbi non respicit solum
quod relicta est. sed quod relinquendum est. et sic ne-
cessario loquitur ibi de debito bononi subsidio. et
ista pars videtur vera per l. illa. tñ ego dubito: quod il-
lud quod suppletur non continetur proprie appellatione
ne dati. vel relicti. l. j. in prin. ff. de his que in te.
delen. et in l. j. §. si imagine in gl. de colla. bo. Pre-
terea ista filia potest dicere: ego nolo illud supple-
tum: vt no. in d. l. scimus. sed volo beneficium. l. hac
edictali. nā quoties duo iura cōpetunt. est in po-
testate eius cui cōpetunt. q. eligat. et vno repudia-
to durat reliquū: vt l. si donatio. ff. de ser. reb. pre-
dio. nisi ista iura sic se haberēt. q. vñ ordinaret
per alterum finaliter: tñ exclusio remediū finalis
esset exclusio vtriusque: vt ff. de except. l. fundi. et l.
fundū. Cum ergo hic ista remedia sunt separata.
et non pendeat vñ ex altero. sequitur conclusio pro
filia. quod potest acceptare beneficium. l. hac edicta-
li. et in iuri supplemento legitime. Super hoc pas-
sus: quia nouissimus est. cogitabilis. Sicut de eug.
querit hic an tenetur filius dotare matrem inue-
niem. que remanet vidua. et est periculum fornicati-
onis. tenet q. non: q. secunde nuptie sunt contri-
statio filiorum pñiū matrimonij. unde non debet
ipsemet filius suam iniuriam procurare secundū
Dñl. vltimus vide hic l. j. vtrū. sed si libertus. ff.
si quid in frau. pñ. vbi dicitur q. potest dotare fi-
liam in fraudem patroni. sed illud est: quia filia
preferitur patrono: ideo non habet locū quere-
la inofficiose dotis. nec calumniana.

De petitione hereditatis. Rubrica.

Jura statuta in fisco. porriguntur ad pri-
uatos.
Oppositiones sequentes. vide. 2. 3. 4. 5. 6.

Reg. prima.

Enatus consul
tum. Senatusconsultū factum
super petitione hereditatis in fi-
sco. porrigitur ad priuatos: do-
nec deici possessor tenetur quate-
nus factus est locupletior. et non ultra. et si deici
vel beneficii post litem contestat. sunt pares: et ideo
tenentur de fructibus perceptis et percipiendis.
de vñis pecunie in hereditate inuenta. vel ex he-
reditate redacte. h. d. Quod dicit de vñis pecu-
nie in hereditate inuenta. intelligit si possessor eas
attingat. alias non: vt ff. eod. l. si possessor. in prin.
et iste casus comprehendit substantiam reg. et glo.
In reg. extiterit. hoc ante lit. contestat. sed post
quid sit sequitur. Et si not. primo quod iura sta-
tuta in fisco. porriguntur ad priuatos. Et secūdo
not. quod beneficii possessor non tenetur de ac-
cessionib. nisi quatenus est locupletior. Et ter-
tio not. quod post lit. contestat. beneficii possessor
tenetur de vñis et fructibus. Et quarto not. iura
loquuntur in fisco. non habent locum in priuato:
vt j. de compen. l. j. et l. ij. de pñiū. l. si per totum.
et ff. ad mun. l. simile. Sol. quodam sunt iura que
statuantur in fisco: vt ius commune. et ista habet
locum in priuatis: vt hic. quedā sunt que statuan-
tur vñis singularibus: ista non habent locū in pri-
uatis: vt in legibus contrariis. secundum Jac. de
bel. et Jac. butr. Sed quomodo cognoscant an
sit ius commune. vel singulare: ponamus quod
aliquid est statutum de nouo in fisco. quod non

reperitur pro vel contra statutum in priuato. Respon. aut istud statutū
respicit moderandam condemnationem: tñ si condemnatio moderatur
in fisco agente. multo magis in priuato agente: vt hic. Aut non respicit
moderandam condemnationem. sed aliquē excessum: tñ intelligitur sta-
tutum in priuilegium: nec pertinet ad priuatum: patet hoc per leges con-
trarias. Et secundo opp. q. si illud statutum olim in fisco sit sublatū.
et per consequens debet esse sublatum in priuato. de condi. et demon. l. in
testamento. l. j. nam statutum in fisco erat in causa aduoc. vbi applicat
tur hereditas fisco: sed hoc est hodie correctum: vt j. de cad. l. i. §. pro-
secundo. et §. in nouissimo. Sol. modus succedendi correctus est in
fisco: sed modus agendi post successionem qui potest multiformiter fieri.
non est correctus: et sic non obstat. Et tertio opp. dicitur hic q. si iure pe-
cunie post lit. contestat. veniunt. contra ius veniunt statum post mortem
trouentiam: vt ff. eo. l. item veniunt. §. pñe. Sol. cōcedo q. idem eperat
tur in vniuersali iudicio petitio hereditatis controuersia. mota. q. lit.
contestat. vt d. l. item veniunt. §. pñe. tñ. facit. l. j. pñe. quod ergo hic videtur
post lit. contestat. supple. imagine. vel intellige quod hic dicitur post litem con-
testat. quantum ad percipiendos fructus. et percipiendas vñas: sed quan-
tum ad perceptos fructus. et controuersie morior: sic non obstat. Et quarto
opp. q. non sufficit motio controuersie: sed requiritur contestat. l. vlt. de rei
vend. l. si post acceptum. Sol. ibi in singulari iudicio: hic in vniuersali.
quod est fauorabilis: vt ff. eo. l. ius. Et quinto opp. de lallad. fi-
co. Sol. ibi loquitur quo ad casus fatalitatem. et non tenetur posses-
sor de casu: q. non tenetur ius suū indiscussum dimittere: hic vero loquitur
respectu accessionis. Et sexto opp. de l. heres iunior. §. n. ff. eo. Sol.
hic loquitur de fructibus rei. et de vñis quantitatibus. l. ius. ibi vero lo-
quitur de vñis fructuum: vnde ibi venit accessio accessionis: q. vñi
no. officio non deseruit officium: de vñi no. Et ultimo queda in ista
materia evidentialia vide per l. j. pñe. et c.

Fructus veniunt in petitione hereditatis eodem iure cum ipsis re-
bus hereditariis. secus in iudicio singularibus. 2.
Titulus quando imminet emptori. non tenetur petitione hereditatis.
sed rei vindicatione.
Petitio hereditatis est mixta: sic sapit aliquid personaliter: ideo non
tenet successorem singularem.
Excipiens an debet probare de tempore. an vero agens.
Petitio hereditatis. et rei vindicatio. an possint finiri cumulari.

Reg. secunda.

Post mortem. et si deinde emptor heredi-
tatis tenetur pensione
fructibus sed beneficii emptor non tenetur de fructibus. sed beneficii em-
ptor non tenetur de fructibus. nisi ex die litis inchoate. hoc tenet. In rei
vero. et non tenetur petitione hereditatis: sed tenetur rei vindicatio. tangit posses-
sor rei singularis. hoc quarto et est in ver. emptor. autē. et sic tenetur vñis
primo. et secundū scō reddidit. Bart. vel pone casum vt hic per pen.
De et l. legēdo litterā ordinate. Et collige quatuor. Primo dicitur
post controuersia mota auctoritate successoris vniuersitatis scilicet quatuor
motū. tenetur de fructibus. Et dico imagine scis: nam scitū auctoritas
nocet ei qui habet titulum vniuersitatis: sed in titulo singulari est seorsus
no. ff. de publi. l. qui. §. in hac. Et secūdo no. q. post adeptū titulu. et
sessione controuersia mota auctoritate non nocet successor: sed bene nocet
controuersia contra se mouea: vt in ver. si vero. Et tertio no. q. fructus
veniunt in petitione hereditatis eodem iure cū ipsis rebus hereditariis. se-
cus esset in singularibus. iudicis. vbi non veniunt eodem iure. non noua
vindicatione. vel iudicis officio. et est ratio: iudiciū vñe recipit augmentum
diminutione. et p. hoc dicit non varian in substantia. sed in accidentibus. Sed
iudiciū particulare quod habet certos limites non potest ultra p̄gredi. nisi veniat
vt accessio: vt no. ff. eod. l. itē veniunt. §. fructus. et ff. de except. l. fundi. facit
no. in simili in l. lucius. ff. de fund. instru. et adde qd. not. ff. de excep. l. bene-
des. §. de pluribus. Preterea in vniuersali iudicio non est necessaria specifi-
catio petitionis fructuum: q. veniunt ex iure iñtato. secus in singulari-
bus iudicis. vbi fructus ante lit. contestat. percepti. sunt necessarii in iudicio
lo petēdis: sed postea percepti veniunt iudicenter sine expressa petitione.
no. in l. si quis in iudicio. §. si de p̄a. inf. et adde qd. no. l. si q. alter vñ
bi. in l. cū p̄p̄ia. et §. in extra de respo. c. grauis. Et quarto not. q.
emptor. q. emptor rei singularis. q. titulus imminet ei non tenetur peti-
tione hereditatis. si rei vindicatione. illo ob dicto implicatū. et ita ipso
cat hoc modo. q. non solū non tenetur peti. here. p̄ rebus: sed etiā non tenetur
fructibus: vel expone aliter vt in gl. Op. §. pñiū dicitur. et ita q. em-
ptor: hereditatis hz titulu. sed ille qui hz titulu. non tenetur petitione bene-
ficii. vt plene no. in l. cōgi. ff. eo. ergo iste meus non tenetur hereditatis pen-
sione. Sol. quod ad priuati responsum. l. nōlū et nōlū est clara: q. nullus habet
pro nō titulo. q. nōlū potest mota controuersia: vt ff. eo. l. ius. sed quan-
tum ad secundū responsum. in quo inuit m̄fieri tenetur: dicitur q.
his in iudiciū deducta est. cōtra m̄fieri: sed debet dari alia respo. et
delicet q. aut quis emit bona fide rem singularem: non tenetur pensione
heredi. Aut emit hereditate totā. vel quādam partē: et tñ tenetur pen-
sione. Et est differentia: q. quēdo vniuersitatis succedit in locum videtur

Dotare matrē.
Adde Bart. per il-
lū tex. in l. iij. de
p̄fiori. lōg. temp. et
Bal. in prin. ff. de
terris. in vñi. col. i. et
eūde. Bal. per illū
text. in l. si a matrē.
j. de iure dot.

Singularibus.
Adde Bart. hic. et
Inno. in c. si. extra
de excep. pla. in glo.
in ver. oēs. et Bal.
in l. cū p̄p̄ia. l. si
quis alteri vel sibi.